

paagældende med hævdvunden Ejendomsraadighed, endvidere Vederlag for tidligere Ægt og Arbejde til de Staten tilhørende Kirker og faste Afgifter, der har afløst de tidligere Skatter af Bro- og Færgeløbshartkornet, samt Jagtafgifter af Selvejendom« — for saa vidt Afgifterne ikke helt eller delvis føres til Afgang i Medfør af nedenstaaende Regler. I Forbindelse hermed skal de aarlige Byrder i Penge eller Korn, som paahviler Statskassen overfor Afgiftsyderne eller Ejere af Ejendomme, der tidligere har været behæftede med, men nu er befriede for Jordebogsaftgifter m. v., samtidig afløses. For saa vidt Afgifterne svares i Korn eller Smør, skal de fra 1. Januar 1915 at regne omsættes til Penge efter Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for det paagældende Amt eller den vedkommende Landsdel for de 24 Aar 1889—1912 med Udskydelse af de to højeste og de to laveste Takster. Samme Regel gælder med Hensyn til de fornævnte Byrder, for saa vidt de svares i Korn. — Angaaende Afløsningen — der ikke skal være nogen Tvangsafløsning (jfr. ndfr.) — bestemmes nærmere følgende: Afløsningssummen ansættes til det 25dobbelte af den aarlige i Penge bestemte eller til Penge omsatte Ydelse. Efter samme Regler ansættes Kapitalværdien af Byrderne. Kapitalværdien af de Byrder, som paahviler Statskassen overfor Afgiftsydere, vil være at fradrage i Afgifternes Afløsningssum. Afløsningssummen for Rekognitioner og Kendelsespenge, der erlægges ved Ejerskifte, ansættes til disse Afgifters Beløb, taget $1\frac{1}{2}$ Gang. (Dog skal de saakaldte Tiltrædelsespenge af de tidligere slesvigske Distrikter ved Afløsningen alene beregnes med det samme Beløb, som Afgiften udgør). — Som ovenfor antydnet skal i visse Tilfælde Afgifterne helt eller delvis føres til Afgang. I den Henseende skelnes mellem a) visse Nedsættelser, der skal finde Sted af rene Billighedshensyn og som kun skal foregaa, naar Afløsning finder Sted, og b) visse Nedsættelser, som skal finde Sted, fordi de paagældende Afgifter er befundne delvis at have Karakteren af Skat, hvortil endelig kommer c) en Række Tilfælde, hvor Afgifterne helt føres til Afgang, fordi de paagældende Afgifter *helt* har Karakteren af Skat. — Den Afløsningssum, som efter foranstaaende maatte være udfundet, kan Afgiftsyderne indfri til